

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

11. Tertia Epistola Alectensis Episcopi ad Regem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

224 Dissert. I. § VIII. Documenta ex Gallico
Cathedralis & Collegiatae B. Virginis de Campo Ecclesiastico,
ne quemquam obtenuerit Regalia in dicta Beneficia
recipient, installent, &c. sub pena suspensionis ipso facta,
&c. Ipsos vero taliter provisos sub pena Excommunicationis ipso facta incurrendae, &c. Datae in Aedibus
nostris Episcopatibus die 27. Octob. Anno 1677.

Franciscus Episcopus Apamensis.

Notandum est, Anno 1677, die 22. Octob. similem ferè Constitutionem à Reverendissimo & Illustrissimo Episcopo Alcetensi editam fuisse, contra sententiam Officialis Metropolitanani Narbonensis, qui ejusdem Episcopi Mandata, Constitutiones, ac Censurae contra Magistrum Petrum Gaston irritas declaraverat.

Documentum XI.

Epistola Episcopi Alcetensis ad Regem Christianissimum.

25. Octob. 1677.

Mhi ultima vitae meae momenta numerant, & quid faciendum superfit, ut Divino Tribunali securus sis, animo repetenti, occurrit illa Christi Domini nostri sententia, quam jubemur: *Priusquam Sacrificium ad Altare offerimus, fratri nostro, qui aliquid adversum nos habet, reconciliari.* Cum ergo jam tempus accedat, ultimum Sacrificium, hoc est, vitam meam Deo immolandi, credidi necessitatem mihi præcipue incumbere, placandi animum Majest. Vestra. Quam ab aliquo jam tempore, ob ea, quæ circa Regaliam contigere, offensam mihi, aversamque experior; tamen possum Majestati Vestrae asseverare, me semper eo sensu animoque.

animoque fuisse, quæ fidelissimum subditum deceant; quantumvis Regaliam quod attinet, officij, ac Dignitatis meæ ratio eò impulerint; ut cogerer aliqua facere, voluntati, ac Mandatis Majestatis Vestra minùs, quām cuperem, accepta; & tamen idipsum per litteras meas ausus sum Eisdem significare, idque eâ libertate, quæ Episcopos decet, Sacrorum Jurium Depositarios: & nunc quoque in hoc vitæ mortisque meæ confinio Majestati Vestra profiteor, me nihil aliud egisse, quām quod crederem Conscientiæ, ac officio meo deberi; idque unicum esse dolori meo solatum, & quo spero Deum non esse mihi eam indignationem adscripturum, quam in pectore Majestatis Vestrae dolens mærensque experior; nec ideo tamen has ultimas obligationis meæ partes explere omittam, simûlque hanc ultimam à Majestate Vestra gratiam expetere, dignetur tribus illis ex familia mea Ecclesiasticis Personis, ejusque Mandato proscriptis veniam clementer impetriri, quippe nullius culpæ reis, quām quod Episcopi, legitimi superioris sui, quémque Divinæ voluntatis interpretem agnoscerebant, præceptis obediverint. Non diffido, si modò Majestati Vestrae placuerit id secum reputare, veniam meritorios, ac præsentibus angustijs, quibus conflictantur, erexitum iri. Impleat Deus Majestatem Vestram cœlestibus Suis Beneficijs, Fámque ad amissum Divini sui cordis, ac voluntatis Regem efficiat. Id unicum est ejus votum, qui plenus venerationis, ac reverentiae est, eritque semper.

Aletri 25. Octob. 1677.

Majestatis Vestrae

*Humilissimus, Obsequientissimus & Fidelissimus
Servus ac subditus*

Nicolaus Episcopus Alectensis,

F f

Docu-